

هوالبهی - ای ثمره شجره عرفان جمال رحمن و فاکهه...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۶۲

هوالبهی

ای ثمره شجره عرفان جمال رحمن و فاکهه حدیقه جنت ایقان آنچه مرقوم نموده بودید در انجمن رحمانی قرائت شد و به بصر نورانی ملاحظه گشت از معانیش نفعه خوش محبت الله استشمام گشت و از مضامینش اشتعال به نار موقده از سدره سیناء. هنیئاً لک ایها الثمره الزکیة الشهیة اللطیفه علی شجره الفردوس فی حدیقه الافریدوس بما ثبتت علی عهد الله و میثاقه و نبئت من فیوضات غمام رحمة الله و جوده و وفیت بایمانک و استقامت علی ایمانک بعد ما تزلزلت ارکان اهل الامکان من صعود نیر اوج الرحمن و غروب شمس البهآ و طلوعها من آفاق ممالکه الاخری و زلت اقدام الضعفاء من الرجال و ظنوا تزلزل ارکان امر الله و خمود نار محبة الله و اطفاء سراج معرفة الله فبئس ما هم یظنون. عنقریب کلّ خائف و خاسر گشته ملاحظه خواهند نمود که از عروج جمال مبارک سراج الهی روشن تر شد و آفتاب حقیقی با جلوه تر گشت بحر اعظم موجش شدید تر گردید و نفعه ریاض الهی منتشر تر شد صیت امر الهی در آفاق عالم بلند گشت و سطوت قدرت ربانی ارکان امم را به حرکت آورد. بگوای بی هوشان عنقریب جوش و خروش دریای الهی را مشاهده خواهید نمود و تأثیرات ندای سروش غیب را به گوش هوش استماع خواهید کرد. در مظاهر احدیه که از قبل بودند، ملاحظه نمائید صعود حضرت روح الله سبب اطفای نار محبة الله بود و یا علت شدت اشتعال گشت و عروج حضرت رسول به افق ممالک اخری باعث اضمحلال دین الله شد یا خود بادی اعلاء کلمه الله گشت و همچنین سائر مظاهر احدیه. یهود

ORIGINAL

AUDIO

عنود از صعود کلمة الله در شوق و شور بودند و طوائف مشرکین حجاز از غروب آفتاب یثرب در رقص و اهتزاز چنان گمان مینمودند که نسائم ریاض احدیت منقطع شد و اشعه ساطعه از شمس حقیقت مظلم و مستتر بعد مشاهده نمودند که موج این بحر به اوج اعلی رسید و اشراق این شمس به آفاق ارض و سما فباطل ما کانوا به یظنون. ع ع

